

Bo moja šatečka
draho vyšita,
služila sem na ňu
blizko tři leta.

Ach, choć ja ju ztracim,
něvelka škoda,
dam ci tolareček,
zas budžě nova.

1040.

Z Uhřic

Nechod' k nám, sy-nečku, do té na-še sí-ně, pro tu na-šu lá-sku vo-bá vy-dr-ží-me.

1041.

Z Hošťálkovic

Něchoď k nám, sy-ne-čku, do tej na-šej si-ně, pro tu na-šu la-sku o-ba vy-dr-ží-me.

Nechod' k nám, synečku,
do té naše síně,
pro tu našu lásku
vobá vydržíme.

Měl bych ja vydržet
a tebe nedostat,

volím ja jít domů
a ráno skoro vstat.

A ráno skoro vstat,
koničky pucovat,
aby se svítily,
jak pojedu orat.

Já pojedu orat
na žaroské pole;
přindi se podívat,
potěšení moje.

556. OKLAMANÁ

1042.

Ze Zvolenovic u Telče. Čel. I. 23. Erb. II. 13

Vy-le-těl ho-lou-bek ze zla-ta, le-těl až k No-vá-kům na vra-ta.

Vyletěl holoubek ze zlata,
letěl až k Novákům na vrata.

My sme ho počali chytati,
zlaté péřičko trhati.

Vyšla panimama: Nechte ho,
a to je synečka našeho.

Byla je stežička šlapaná,
šla po ní panenka, plakala.

Šel za ní syneček, vejskal si,
dohonil panenku, stejskal si.

Copak si, synečku, stejskáte,
snad vy mě v zármutku necháte?¹⁾

Přidte k nám, synečku, v neděli,
já vám dám věneček zelený.²⁾

Syneček v neděli nepřišel,
zelený věneček opršel.

Opršel, opršel, opadal,
že mě můj syneček oklamal.³⁾

¹⁾ šak vy mně, Marjánko, neznáte.

A já vás, Pepinku, dobře znám,
že vy máte přijít večír k nám.

²⁾ A dyž vy k nám večír přindete,
zelený rozmarýn vezmete.

³⁾ Včil si vás, Pepinku, nevezmu,

že ste vy podobný k nedvědu.

Nedvěd má noženky chlupatý,
vy máte obyčej proklatý.

557. OKNA SNÍŽENÁ

1043. (Nápěv 422 [788])

Ze Špiček od Hranic

Vysoké jsú u súsedů okna,
nejednúc, ne dvakrát má hlavěnka zmokla.

Vysoké jsú, už se ponížily,
že už si mú milú chlapci namluvili.

Namluvil ju súsedů pacholek,
ona mu upekla nadívaný vdolek.

Byl ten vdolek nadívaný hrubě,
že on se rozsypal synečkovi v hubě.